

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**Festa Major
en honor de la
Mare de Déu de la Riera
1995**

**Salutació
Parlament de benvinguda**

Esther Ciurana i Tost

Germana de la Consolació i directora del col·legi de Maracay a Veneçuela. Borgenca

Salutació a la Mare de Déu de la Riera

MARE DE DEU DE LA RIERA, BENVINGUDA...!

Una vegada més, fas l'entrada a aquesta Vila, com a Mare, Reina i Senyora del cor de tots els fidels que, aplegats a Tu, any rera any, es congreguen i t'aplaudeixen amb profunda emoció.

Avui rebo l'entranyable present de dirigir-me a Tu, essent portaveu del sentiment i de la fe d'un poble que sento molt a prou meu: LES BORGES DEL CAMP. Com a Mare, saps quant significatiu és per mi el fet de que m'hagin nomenat per rebre't i saludar-te en nom del poble borgenc. Saps també que malgrat no ésser filla de Les Borges, duc arrelada en el meu cor la celebració d'aquesta Festa Major com quelcom que forma part de mi.

Ja des de molt petita els pares, fills d'aquest poble, sapigueren sembrar en el nostre cor el significat de venerar-te com MARE DE DEU i MARE NOSTRA. Ells, amb el seu tarannà i actituds, ens van educar en la fe, mitjançant la valoració i el goig de les coses senzilles, entre les que avui vull ressaltar la vivència d'aquesta Festa Major.

Com ressona en el cor dels que hi som lluny aquesta invocació: VERGE DE LA RIERA.. ..! Com són de significatives les experiències que ens han fet gaudir en la nostra infantesa. ..! Ni els anys, ni el fet de romandre lluny d'aquí han pogut evitar que el dia més bonic, més emotiu i més típic, sense cap dubte, per als borgencs, com és el 7 de Setembre, sintonitzi cordialment amb Les Borges i revisqui en esperit tot allò que, poc a poc, a forjat d'alguna manera la meva fe i la maduració de la meva vocació religiosa.

MARE DE DEU, sigueu benvinguda no tant sols al nostre poble sinó fonamentalment, BENVINGUDA EN CADASCUN DELS NOSTRES CORS I DE LES NOSTRES LLARS. Són poques les paraules que l'Evangeli ens diu de part teva. Avui, vull recollir aquestes: "FEU EL QUE ELL US DIGUI", i ens senyales al teu fill JESÚS. Nosaltres, els homes, sospirem per moltes coses. En el fons, per una sola: la felicitat. Prou ens afanyem a cercar-la; de vegades, sembla que ja la tenim, però se'ns escapa. La felicitat és enjogassada i fugissera... no la té pas tothom qui la vol... Tu, Mare de Déu, ens senyales tot un programa de vida, perquè saps que només Déu pot donar sentit als desigs dels homes quan sentim la força del seu Amor en la nostra historia. En aquest moment històric que vivim, en el que l'Església catalana, dins de la comunió eclesial, es caracteritza per la recerca dels valors que apropen l'Evangeli a les realitats humanes, i mostra una preocupació especial per la unificació de criteris pastorals, tractant, sobre tot, que els fidels laics redescobreixin la seva vocació dins de la única missió de l'Església, la teva Presència, Mare de Déu, ens alegra, ens honra i proporciona al nostre esperit, la pau i la serenor que tant necessitem per a donar amb senzillesa, lluny de tot orgull i suficiència, la nostra resposta de creients i de treballadors humils i honrats, als

problemes que l'economia, la cultura, la convivència i tantes altres realitats humanes ens plantegen a tots, fent així de la nostra vida, un gest de servei des de la família fins a les relacions d'amistat i treball, tot creixent en sentiments de solidària germanor i opció per l'home i per la vida.

D'aquí a uns moments, la nostra salutació es farà un cant. Unirem les veus amb la SALVE. No voldria que el costum ens privés de gaudir de tota la riquesa del seu contingut.. és tota ella un crit d'auxili i de confiança perquè ens sentim mancats i perquè sabem que Tu ets la Mitjancera, la Companya de camí, la Dona atenta als passos incerts i esperançadors de cadascun dels teus fills. Continua essent per nosaltres la Font de tot Consol; rega la llavor de la nostra fe perquè creixi forta i valenta, i doni fruits de gratitud, alegria, senzillesa i humanitat.

Vull acomiadar-me, demanant-te la benedicció per cadascuna de les famílies borgenques, i que el tenir-te i venerar-te com a la nostra Patrona, signifiqui que primer t'hem entronitzat en el cor; i que, de cara al tercer mil·lenni, en aquesta nova era que s'albira, retrobem sempre la inspiració en el teu rostre en l'intent de fer un món més vivible ajudant a fer present avui entre els homes, la civilització de l'amor.

GRÀCIES, MARE DE DEU PER ÉSSER LA NOSTRA MARE,

GRÀCIES TAMBÉ PER ÉSSER LA NOSTRA MITJANCERA DAVANT DE CRIST,
NOSTRE SENYOR.

Esther Ciurana i Roig
Religiosa de les Germanes de la Consolació, Tortosa
Missionera a Veneçuela des de fa vint anys